

Sygn. akt I ACz 1531/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Teresa Rak

SSA Władysław Pawlak

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej we W.

przeciwko (...) T. P., R. (...) spółce jawnej w Ś. i R. B.

o zwolnienie spod egzekucji

na skutek zażalenia strony pozwanej (...) T. P., R. (...) spółki jawnej w Ś. na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 23 października 2014 roku, sygn. akt I C 1451/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Teresa Rak SSA Jan Kremer SSA Władysław Pawlak

Sygn. akt I ACz 1531/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenie strony pozwanej (...) T. P., R. (...) spółki jawnej w Ś. na postanowienie tego Sądu z dnia 3 lipca 2014 r. o odrzuceniu apelacji strony pozwanej.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że zarządzeniem strona pozwana została wezwana do uzupełnienia braku formalnego zażalenia poprzez uiszczenie opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 1.250 zł – w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wezwanie to zostało skutecznie doręczone w dniu 18 września 2014 r. Zażalenie podlegało odrzuceniu na zasadzie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., gdyż w zakreślonym terminie strona pozwana nie uiszczyła wskazanej w wezwaniu opłaty sądowej.

Zażalenie na to postanowienie wniosła strona pozwana (...) T. P., R. (...) spółka jawna w Ś., domagając się jego uchylecia. Wytknęła Sądowi I instancji błędne przyjęcie, że w dniu 18 września 2014 r. strona pozwana została wezwana o uzupełnienie braku formalnego zażalenia poprzez uiszczenie opłaty sądowej, podczas gdy strona pozwana nie została wezwana do uiszczenia opłaty. Zaznaczyła, że żaden ze współników pozwanej spółki nie otrzymał korespondencji z Sądu, prawdopodobnie korespondencja została odebrana przez osobę nieuprawnioną.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jeżeli od zażalenia nie uiszczono należytej opłaty, Przewodniczący wzywa stronę, aby w wyznaczonym terminie uzupełniła brak, a po bezskutecznym upływie tego terminu Sąd, stosownie do art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., odrzuca zażalenie.

Strona pozwana nie kwestionuje faktu, iż opłata od zażalenia nie została przez niego uiszczona. Twierdzi jedynie, że strona pozwana nie została prawidłowo wezwana do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia.

Strona pozwana jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (k. 62 akt). Oznacza to, że doręczenie pism sądowych stronie pozwanej dokonuje się na podstawie art. 133 § 2a k.p.c., tj. doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 sierpnia 2010 r. sygn. akt IV CNP 18/10, LEX nr 1308141, wyraził godne aprobaty stanowisko, że można wywodzić w sposób usprawiedliwiony metodami wykładni, że z treści przepisu 133 § 2a k.p.c. wynika, że doręczeń na jego podstawie dokonuje się na określony adres, a nie konkretnym osobom umocowanym do reprezentacji spółki.

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy to należy zauważyć, że z akt sprawy wynika, że w rejestrze przedsiębiorców dla pozwanej spółki podany był adres siedziby spółki, na który zostało ekspediowane wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 3 lipca 2014 r. Również we wszystkich pismach procesowych strony pozwanej złożonych w niniejszej sprawie podany wskazany był adres spółki tożsamy z tym ujawnionym w rejestrze przedsiębiorców. Strona pozwana nie wykazała aby wskazała inny adres do doręczeń.

Sąd Najwyższy w powołanym wyżej orzeczeniu trafnie wskazał, że nawet odmienna wykładnia, że pismo w siedzibie spółki powinno być doręczone członkowi organu spółki uprawnionemu do jej reprezentowania, albo pracownikowi uprawnionemu do doręczenia pism tj. zgodnie z art. 133 § 2 k.p.c. także nie implikuje przyjęcia, że zaskarżone postanowienie jest wadliwe. Z załączonego do akt sprawy pocztowego dowodu doręczenia stronie pozwanej przesyłki sądowej zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia na postanowienie z dnia 3 lipca 2014 r. wynika, iż powyższa przesyłka skierowana na adres strony pozwanej została odebrana w dniu 18 września 2014 r. przez upoważnionego pracownika strony pozwanej w osobie A. K., która posłużyła się pieczętą „specjalista d/s windykacji (...)” (k. 213 akt). Wskazać przy tym należy, że upoważnienie do odbioru pism sądowych jest czynnością, której dokonanie nie wymaga zachowania żadnej szczególnej formy. Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, że udzielenie takiego upoważnienia można dorozumieć na podstawie innych czynności i zachowań (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2001 r., V CZ 85/01, LEX nr 558339, z dnia 5 sierpnia 1999 r. II CKN 509/99, OSNC 2000, nr 2, poz.42, z dnia 3 października 2000 r., I CKN 911/00). Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Nie bez znaczenia pozostaje bowiem okoliczność, że w toku postępowania doręczenia stronie pozwanej realizowane były w okolicznościach identycznych jak w przypadku doręczania wezwania do usunięcia braków formalnych zażalenia (k. 96, 143, 161, 166, 168, 185, 202, 208, 213, 217, 227, 233, 236, 249, 259). Strona pozwana nie kwestionowała skuteczności takich doręczeń, od ponad dwóch lat toleruje taki stan rzeczy, co więcej A. K. przy potwierdzeniu odbioru korespondencji posługuje się pieczętą strony pozwanej - (zwrotne potwierdzenia odbioru – k. 217, 227, 233). W tym stanie rzeczy za nieuprawdopodobnioną należy uznać argumentację strony pozwanej zawartą w zażaleniu, że skoro wspólnicy uprawnieni do reprezentowania spółki nie otrzymali korespondencji z sądu, to korespondencja sądowa została odebrana przez osobę nieuprawnioną.

Skoro tak, to w okolicznościach sprawy stwierdzić należy prawidłowość doręczenia stronie pozwanej w dniu 18 września 2014 r., pisma sądowego zawierającego wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 3 lipca 2014 r.

Konkludując, prawidłowo Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie strony pozwanej, uznając je za pismo procesowe, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

SSA Teresa Rak SSA Jan Kremer SSA Władysław Pawlak